

Hành Hương Thánh Đô

Năm Thánh Lòng Thương Xót (8)

Đối diện đó là hầm mộ của Papa Caio, một vị Giáo Hoàng, mà hôm nay đoàn được hân hạnh dâng thánh lễ ngay bàn thờ hầm mộ của ngài, như Ban Tổ Chức đã ghi danh từ trước.

Với bài ca nhập lễ dẫn dắt mọi người đến với Chúa trong niềm vui sống lại, Cha GB ân cần chuẩn bị tâm hồn chúng tôi bước vào Bàn Tiệc Thánh: *“Hôm qua chúng ta được diễm phúc dâng thánh lễ bên mộ phần của Cha Thánh Piô. Hôm nay chúng ta lại được vinh dự dâng thánh lễ ngay trong hang Toại Đạo này. Những gì để lại nơi đây là những dấu ấn của niềm tin. Chúng ta biết ơn và cảm tạ những Kitô hữu tiên khởi, đã hào hùng làm chứng nhân Đức Kitô. Trong niềm tri ân sâu xa, chúng ta khiêm nhường nhìn nhận, ăn năn tội lỗi chúng ta.”*

Trích Tin Mừng thánh Gioan hôm nay, Đức Giêsu nói với đoàn chiên: *“Tôi là cửa, ai qua tôi mà vào thì sẽ được cứu. Người ấy sẽ ra vào và gặp được đồng cỏ....Phần tôi, tôi đến để cho chiên được sống và sống dồi dào.”* (Ga 10, 9-10)

Chúng ta đang đứng một nơi thật đặc biệt. Tại đây, các Kitô hữu ngày xưa chuyên cần, siêng năng, sốt sắng cử hành Bí tích Rửa Tội và Bí tích Thánh Thể. Trên các bức tường trong hầm mộ còn họa lại những bữa ăn, chính là biểu hiệu Bí tích Thánh Thể. Ngày xưa, Thánh Thể vốn là lương thực cao quý, quan trọng, thiết yếu, dưỡng nuôi các Kitô thêm bền bỉ, luôn vững mạnh các nhân đức Tin, Cậy, Mến, hồng can đảm chịu bách hại, chịu tử vì đạo và ngày nay, vẫn tiếp tục nuôi dưỡng chúng ta trên đường hy vọng.

Nhờ Bí tích Rửa Tội nối kết Kitô hữu chúng ta lại với nhau, hiệp nhất, quy tụ trong một vòng tròn đồng tâm. Với niềm tin yêu thắm thiết, tất cả chúng ta đều quy hướng về tâm điểm duy nhất. Đó chính là Chúa Giêsu Kitô. Người chính là cùng đích cho mọi người. Đến với tâm điểm, với Người và qua Người, chúng ta được sống no thoả hạnh phúc viên mãn. Vì Người đã

quả quyết: *“Tôi là cửa, ai qua tôi mà vào thì sẽ được cứu. Người ấy sẽ ra vào và gặp được đồng cỏ.”* Vậy chúng ta phải luôn cố gắng củng cố mối tương quan với Người, cho thật bền chắc, liên tục, vững vàng, trong mọi nơi, mọi lúc.

Ở đây chúng ta cũng thấy hình ảnh Chúa Chiên lành, chúng ta cũng thấy biểu tượng Bí tích Thánh Thể, Bàn Tiệc Thánh. Chúa đang mời gọi chúng ta mau mắn đến dùng Bữa ăn Tình Yêu, Bàn Tiệc Thánh.

Quả thật, chúng ta là những khách mời may mắn của Tiệc Cưới Nước Trời. *“Tiệc cưới đã sẵn sàng rồi, mà những kẻ đã được mời lại không xứng đáng. Vậy các người đi ra các nẻo đường, gặp ai cũng mời hết vào tiệc cưới”.* Đây đó liền đi ra các nẻo đường, gặp ai, bất luận xấu tốt, cũng tập hợp cả lại, nên phòng tiệc cưới đã đầy thực khách. (Mt 22, 1-14)

Hẳn thế, chúng ta chỉ là những kẻ lang thang, tầm thường, đói khát, nghèo nàn, chẳng xứng đáng tham dự vào bàn tiệc cao sang dọn sẵn. Thế nhưng, Lòng Thương Xót vô bến bờ, đã mời gọi vô điều kiện tất cả chúng ta vào chung hưởng Bàn Tiệc Thánh Thể. Vậy chúng ta có sẵn sàng đáp lại lời mời tha thiết đó không? Có biết hoan hỉ đón nhận tình yêu mà Chúa ban nhưng không cho chúng ta chăng?

Đặc biệt, hằng ngày đều có Bàn tiệc Thánh khắp nơi, khắp chốn. Đã có quá nhiều cơ hội dành cho chúng ta được mời gọi. Vậy chúng ta có sẵn sàng vui vẻ chấp nhận, hăng hái đến tham dự hay không? Hay lạnh lùng, nhẫn

tâm từ chối? Hỡi tất cả những ai đang đói khát, đang đau khổ, đang bất an, có biết tìm đến và đón nhận Lòng Thương Xót chưa?

Vì thế, chúng ta hãy cảm tạ Chúa đã ưu ái ban cho chúng ta Đức Tin, ban cho cơ hội hành hương và học hỏi tại Thánh Đô này, để chúng ta có thể mở lòng, cúi xuống, khiêm nhường đón nhận LTX Chúa ban cho chúng ta.”

Sau thánh lễ, lên khỏi Hang Toại Đạo, chúng tôi cùng nhau bước theo con đường, mà xưa kia Tông đồ Phêrô đã gặp Chúa, con đường Quo Vadis. Chúng tôi sốt sắng lần hạt cầu nguyện Lòng Thương Xót khoan dung, thú tha mọi tội lỗi, mọi xúc phạm đến Chúa và tha nhân.

Khi cuộc bắt bớ và giết hại các Kitô hữu xảy ra ở Roma, nhiều người đã khuyên Phêrô rời khỏi Roma, vì ông phải tồn tại để lãnh đạo Giáo Hội. Lúc đầu ông không chịu đi, nhưng vì sự thúc giục của nhiều người, ông đã quyết định ra đi. Trên con đường Appia, gần cửa Capena, ông đã gặp Chúa Giêsu vác thập giá trên vai. Phêrô hỏi: *Quo Vadis, Domine?* (Thưa Thầy, Thầy đi đâu?). Chúa Giêsu đáp: *Eo Romam iterum crucifigi* (Thầy đi vào thành Roma để chịu đóng đinh một lần nữa).

Phêrô hiểu ra ẩn ý của Chúa nên ông quay trở lại thành Roma. Sau khi trở lại Roma một thời gian, Phêrô đã bị bắt và bị tống giam. Trong thời gian bị giam, ông đã cảm hóa hai người lính canh ngục tên là Processus và Martinianus và cả hai đã được rửa tội

và tử đạo. Ông bị kết án tử hình trên thập tự, bị dẫn tới hý trường Caligula trên đồi Vatican. Khi trông thấy thập giá, ông cảm thấy mình không xứng

đáng được chết như Thầy mình, nên yêu cầu được đóng đinh treo ngược. Giáo Hội qua mọi thời đại luôn tiếp tục đi theo con đường Chúa Giêsu và Thánh Phêrô đã đi.

Sau đó, Thầy Giuse Nguyễn Tiến Khải, lại tiếp tục hướng dẫn chúng tôi đến thăm giếng Nhà Thờ Cầu Thang. Đây là một trong những Thánh tích được các tín hữu hành hương đến Roma kính viếng. Theo tương truyền, Cầu thang này đã được Chúa Giêsu leo lên leo xuống 3 lần trong dinh Tổng trấn Philatô: lần đầu khi Chúa bị dẫn tới trước mặt Tổng trấn, lần thứ hai lúc Chúa bị vua Hêrôđê gửi trả lại Tổng trấn Philatô; lần thứ ba khi Chúa bị kết án tử hình.

Thánh nữ Helena đã đem Cầu Thang này từ Giêrusalem về Roma năm 326. Hoàng đế Constantinô con của Thánh nữ đã tặng Cầu thang này cho Đức

Giáo Hoàng Silvestro I (314- 337), và ngài đặt Cầu Thang Thánh này tại dinh Lateranô. Cầu Thang Thánh lưu lại đây hơn một ngàn năm, cho đến khi Đức Giáo Hoàng Sixto V (1585- 1590) ra lệnh phá hủy tòa nhà cũ của dinh Giáo Hoàng và đặt trong tòa nhà mới, gần đối diện với Đền thờ Gioan Laterano. Ban đêm Cầu Thang Thánh được đưa tới địa điểm mới: đưa từng bậc một từ dưới lên cao. Tòa Thánh đã ủy thác cho các cha Dòng Thương Khó có Tu viện ở bên cạnh đó coi sóc Đền thờ này. Khi hành hương đến đây, các tín hữu thường quỳ và leo lên 28 bậc Thang Thánh bằng cẩm thạch được bọc gỗ cho khỏi mòn. Cho đến năm 1723, các bậc thang của Cầu Thang Thánh còn mang những vết máu từ vết thương Chúa Giêsu, nhưng sau đó bị mòn và biến mất. Ở bức tường quanh Cầu Thang Thánh có những bức họa liên hệ đến ngày thứ năm và thứ sáu Tuần Thánh: bên phía dưới bên trái là cảnh Bữa Tiệc Ly, bên phải là cảnh Chúa Giêsu rửa chân cho các môn đệ. Trên đầu Cầu Thang Thánh là cảnh Chúa Giêsu chịu đóng đinh.

Trên đầu Cầu Thang Thánh có nhà nguyện gọi là Sancta Sanctorum chứa đựng các Thánh tích vô giá mang về từ Thánh địa và một số hài cốt của các vị tử đạo Roma thời Giáo Hội tiên khởi. Đó là nhà nguyện riêng của các vị Giáo Hoàng thời Trung Cổ từ thế kỷ thứ VIII đến thế kỷ XIII, và được dâng kính Thánh Lorenzo.

Ở đây vẫn có một bảo vật được người Roma rất quý chuộng, đó là bức ảnh Chúa Kitô bằng bạc có gắn đá quý được mang trong các cuộc rước của Đức Giáo Hoàng qua các đường phố ở Roma hồi năm 756, do Đức Giáo Hoàng Stephano II chủ sự, để cầu xin Chúa bảo vệ thành Roma chống lại cuộc xâm lăng của người Lombardi. Vào mùa Chay, các xứ đạo ở Roma thường

tổ chức hành hương tại Cầu Thang Thánh để cầu nguyện và thống hối đền tội bằng việc đi bằng đầu gối lên các bậc thang của thang thánh này. Họ cũng xưng tội và tham dự thánh lễ tại đây.

Đá cẩm thạch của Cầu Thang Thánh chỉ có ở Trung Đông mà thôi. Người ta tự hỏi có thật là Chúa Giêsu trong cuộc Khổ nạn đã leo lên cầu thang này 3 lần hay không? Cha Fioravanti là Bề trên nhà Dòng Thương khó phụ trách coi sóc Nhà thờ nói: *“Khác với quan niệm về Thánh tích của chúng ta thời nay, đôi với các tín hữu thời Trung cổ, Thánh tích là một biểu tượng đưa tâm trí chúng ta hướng về Chúa Giêsu, Mẹ Maria hay một vị Thánh.”* Có lần Cha lấy tay chỉ vào những vết lõm trên đá cẩm thạch quanh bàn thờ ở Nhà nguyện và nói rằng: *“Các bạn có biết bao nhiêu tín hữu hành hương đã đi qua và quỳ cầu nguyện tại đây và họ đã để lại những dấu vết này?”* (Lm. G. Nguyễn Hữu An, Nhà thờ Cầu Thang Thánh, Hành hương Roma)

(Còn tiếp)

Thérèse Huỳnh Thị Thúy Hằng